

การประกวดเรียงความชนะเลิศเรื่อง “ย่าของฉัน” ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

เด็กชายคมศักดิ์ ชุ่มปลั่ง
โรงเรียนสตรีสมุทรปราการ
จังหวัดสมุทรปราการ

ย่าเป็นแม่คนที่สองรองจากแม่ผู้ให้กำเนิดฉัน ฉันจำความได้ก็เห็นแต่ย่าคอยเลี้ยงดู และให้ความรักความอบอุ่น ด้วยสองมือของย่าที่โอบอุ้มไว้ทั้งยามเจ็บป่วย หวาดกลัว และสองมือของย่านี้ยังทำมาค้าขายมาเลี้ยงฉัน โดยลำพัง เพราะย่าเป็นหัวหน้าครอบครัวที่ดูแลอีกหลายชีวิตในครอบครัวของฉัน

เมื่อฉันโตขึ้นพอที่จะรับรู้เรื่องราวต่างๆ ย่าเล่าถึงแม่ของฉันว่าแม่ทิ้งฉันไว้กับย่าตั้งแต่เกิด ในขณะที่พ่อได้รับโทษทัณฑ์อยู่ในเรือนจำ ย่ามักสอนฉันอยู่เสมอว่า “ไม่ต้องมีปมด้อยเพราะขาดพ่อขาดแม่ ย่าจะทำหน้าที่แทนทั้งพ่อและแม่ให้ดีที่สุด” ให้ฉันตั้งใจศึกษาเล่าเรียน และประพฤติตนให้เป็นคนดี ถึงแม้ย่าจะเรียนจบแค่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แต่ย่าก็เห็นความสำคัญการศึกษา ประารถนาที่จะให้ฉันได้เรียนสูงที่สุดเท่าที่จะทำได้ พ่อจะได้มีงานดีๆ ทำในอนาคต ย่ามักพูดด้วยความหวังอยู่เสมอว่า “หากเรียนได้สูงๆ ได้ทำงานต่อไปจะได้เป็นเจ้าคนนายคน ไม่ต้องเหน็ดเหนื่อยกับอาชีพค้าขายที่ย่าทำอยู่”

คำสอนของย่าฉันฟังได้ไม่เบื่อ เพราะในทุกถ้อยคำนั้นแสดงถึงความรักและปรารถนาดีอันเปี่ยมล้น ฉันปฏิบัติได้ทุกอย่างที่ย่าสอน โดยเฉพาะการประพฤติปฏิบัติเป็นเด็กดี กิริยามารยาทเรียบร้อย พุดจาสุภาพเรียบร้อยเป็นที่ชื่นชมของครูอาจารย์ และคนทั่วไป ฉันรู้ว่าย่าก็ภาคภูมิใจในตัวฉันอยู่เหมือนกัน ฉันยังช่วยย่าประกอบอาชีพค้าขายในยามที่ว่างเว้นจากการเรียนเพื่อให้ย่าได้เบาแรงลง ย่าอายุมากถึง 65 ปีแล้วในปีนี้

ถึงแม้ย่าจะเป็นหญิงชราที่มีวัยที่ควรจะได้พักผ่อนพ้นจากการต้องประกอบอาชีพ แต่ย่าก็ต้องทำงานอย่างหนักเอาเบาสู้จากการขายขนม ขายผลไม้ หาเงินมาเลี้ยงครอบครัว สุขภาพของย่าไม่ค่อยดีนัก แต่ดวงตาของย่ามีประกายของความเข้มแข็ง เด็ดขาด และสู้ชีวิต ย่าเป็นแบบอย่างของชีวิตลูกผู้หญิงที่คนรอบข้างยกย่อง ฉันภูมิใจในตัวย่า และคิดอยู่เสมอว่าไม่นานนักลูกผู้ชายคนนี้จะได้มีโอกาสตอบแทนเลี้ยงดูย่าให้สุขสบายบ้าง แต่ขณะนี้ฉันทำได้เพียงช่วยเป็นแรงกายช่วยงานย่า เป็นแรงใจให้ย่า

สดชื่นแจ่มใสจากการพูดคุย และดูแล่าในยามเจ็บป่วย

ย่าเป็นต้นแบบให้กับฉันในหลาย ๆ ด้าน ย่าปลูกฝังให้ฉันรักการอ่านหนังสือตั้งแต่ฉันยังเล็ก ๆ เพราะฉันเห็นย่าอ่านหนังสือธรรมะ หรือหนังสือสารคดีอยู่บ่อย ๆ ฉันจึงมีนิสัยรักการอ่าน และได้ค้นพบโลกของความรู้ที่กว้างไกลอยู่ในหนังสือนี้เอง ทำให้ฉันได้เรียนรู้โลกและชีวิตจากเรื่องหลากหลายในหนังสือ ฉันคิดว่าสิ่งนี้น่าจะเป็นมรดกล้ำค่าที่ย่าได้มอบให้ฉัน

ย่าอ่านหนังสือพระราชประวัติของสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้าสมเด็จฯ พระศรีนครินทราบรมราชชนนี แล้วนำมาเล่าให้ฉันฟังให้ทรงเห็นถึงการเป็นพระราชมารดาผู้ประเสริฐของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และพระราชจริยาวัตรอันงดงามที่ทรงมีพระเมตตาต่อปวงชนชาวไทย ทรงสร้างสรรค์ริเริ่มโครงการต่าง ๆ เพื่อคนไทยที่ทุกข์ยาก เมื่อฉันได้ฟังแล้วฉันรู้สึกว่พระองค์เป็นผู้ชราที่ทรงคุณค่า ฉันรู้สึกรักท่านเหมือนที่คนไทยทั่วประเทศรักท่าน

ย่าบอกว่า สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้าสมเด็จฯ พระศรีนครินทราบรมราชชนนี ทรงเป็นเจ้านายที่ใช้ชีวิตเรียบง่าย ทรงประหยัดมัธยัสถ์ พวกเราควรรยึดเป็นแบบอย่างดำเนินรอยตามพระบาท ย่าเองก็เป็นคนประหยัดเก็บหอมรอมริบเงินทองไว้ได้พอสมควร ย่ามักพูดว่า “*คนเราไม่ควรประมาท*” นอกจากนี้ย่ายังเป็นแม่ค้าผู้ซื่อสัตย์เป็นที่เชื่อถือของลูกค้าว่าขนมหรือผลไม้ที่ย่าขายต้องมีคุณภาพดี มีรสชาติอร่อย ฉันคิดว่าคนเราควรมีความซื่อสัตย์ในอาชีพของตนเพียงเท่านี้ฉันก็ภูมิใจในตัวย่าของฉันแล้ว

ย่าเป็นกำลังใจของฉัน ได้คิดถึงย่า พูดถึงย่าทำให้ฉันมีความสุข คือใจที่ได้เกิดมาเป็นหลานของย่า “แม่ค้าตลาด” ธรรมดาๆ แต่เป็นยอดหญิงในดวงใจของหลานของย่าเสมอ ฉันตั้งใจไว้ว่า อีกไม่กี่ปีข้างหน้าฉันเรียนจบมีงานทำ ฉันคงได้ตอบแทนพระคุณย่าอย่างเต็มที่ วันนั้นฉันจะให้ความรักและความอบอุ่นใจ ให้เหมือนกับที่ย่าให้ฉันในวันนี้

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นส่งเข้าประกวดทั้งสิ้น 588 ตำนวน